

som følge af, at han har overskredet sin udrejsefrist og har søgt asyl i et andet land. Det forhold, at en cubansk statsborger ikke kan opnå indrejsetilladelse i Cuba, vil ikke i sig selv være asylbegrundende.

Udlændingestyrelsen har endelig oplyst, at antallet af cubanske asylansøgere i Danmark er meget begrænset. Således ansøgte ingen cubanere om asyl i Danmark i 2001, mens én cubaner har ansøgt om asyl i Danmark i 2002 (pr. 21. august 2002).

Spm. nr. S 2939

Til integrationsministeren (20/8 02) af:
Elsebeth Gerner Nielsen (R):

»Agter ministeren at gøre noget for at ændre lovgivningen, således at f.eks. læger, der ikke kan dokumentere, at de har en tjenestebolig 3 år frem i tiden (deres uddannelse kræver som bekendt, at de flytter med jævne mellemrum), får mulighed for familiesammenføring?«

Svar (6/9 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter udlændingelovens § 9, stk. 6, skal opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre særlige grunde taler derimod, betinges af, at den herboende person, godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Det fremgår endvidere af § 3, stk. 3, i boligkravsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 579 af 10. juli 2002), at den herboende person skal godtgøre en sådan råden i tre år fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at styrelsen i helt ekstraordinære tilfælde kan fravige tre årskravet i boligkravsbekendtgørelsen.

Sådanne helt ekstraordinære tilfælde kan f.eks. foreligge i sager, hvor den herboendes tidsmæssigt begrænsede råden over egen bolig af rimelig størrelse skyldes særlige erhvervs-mæssige forhold. En læge, der som følge af varetagelse af en turnusstilling, skal gøre tjeneste i kortere tid end tre år ved et landets sygehuse og i den forbindelse bor i en tjenestebolig, der er knyttet til stillingen, vil således efter styrelsens

praksis opfylde boligkravet i udlændingelovens § 9, stk. 6.

Spm. nr. S 2940

Til integrationsministeren (20/8 02) af:
Elsebeth Gerner Nielsen (R):

»Er det i overensstemmelse med de sædvanlige krav til ligebehandling, at en dansk statsborger for at få familiesammenføring skal kunne dokumentere, at man råder over en selvstændig bolig af passende størrelse, hvorimod en flygtning kan nøjes med en c/o-adresse og reelt bo i et hønsehus?«

Svar (6/9 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter udlændingelovens § 9, stk. 6, skal opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre særlige grunde taler derimod, betinges af, at den herboende person, godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Bestemmelsen om boligkrav som betingelse for ægtefællesammenføring blev første gang indføjet i udlændingeloven ved lov nr. 424 af 31. maj 2000. Bestemmelsen indebærer som anført, at en herboende ægtefælle – uanset om denne er dansk statsborger eller herboende flygtning – skal godtgøre at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, medmindre særlige grunde taler derimod.

Som eksempel på sådanne særlige grunde er det i forarbejderne til lov nr. 424 af 31. maj 2000 anført, at boligkravet ikke vil blive stillet, hvis der er tale om en herboende flygtning, der er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse.

Den seneste ændring af udlændingeloven (lov nr. 365 af 6. juni 2002) trådte i kraft den 1. juli 2002 med virkning for ansøgninger indgivet fra og med denne dato.

Det fremgår blandt andet af forarbejderne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, at bestemmelsen i § 9, stk. 6, forudsættes anvendt i overensstemmelse med hidtidig praksis. Det bemærkes dog, at den generelt lempeligere adgang til ægtefællesammenføring med en herboende flygtning ikke fin-